

Kråke søker måke

(Tekst/mel.: Knut A. Olsen)

G G7
Ei kråke og ei måke
C7 G
spankulerte hit og dit.
C G
Og kråka lurte på
A7 D7
hvorfor måka var så hvit.
G G7
Jeg lever jo av fisk - sa måka,
C H7
derfor er jeg hvit.
C G
Du e' mest på søppeldynga,
A7 D7
- spiser all slags skitt.

G G7 C7 G
Ref.: Ei kråkesteik, ei måkesteik e` fin, fin med salat,
C G- Am7 D7 G
for ribba e` dei like- servert på samme fat.

Da, kråka sa te' måka:
E` forstår kje` heilt det der.
Det hender faktisk at e` ser dæ`
der søppeldynga er?
Å, langt ifra så måka,
nå tar du kraftig feil!
De siste uker har jeg kun
sett hav og hvite seil.

--

Ei kråke og ei måke
spankulerte hit og dit
og kråka drømte om
et lite eventyr i hvit.
Mi bytter drakt, sa kråka,
du blir nok fin i sort.
Så kommer snart din make
- dermed e' det gjort.

Historikk: «Kråke søker måke». Ferdigskrevet 8. Juni 1979. Utgitt på KAOS forlag, KOLP/KOMC- 4810 1982, «Det har raba ifra tåga...» Visebok 1985 - KAOS forlag - ISBN 82-7360-006-8. **NB! Utgitt på nytt på CD-4815 "Det har raba igjen..." 2004.**

Forord:

Vi er som kjent ganske like når de ytre ting blir fjernet. Inspirasjon til visen fikk jeg da jeg så ei kråke og ei måke på toppen av en snøhaug midt i Pollen. Når gatene blir ryddet for snø, blir snøen skyfla ut og den blir etterhvert til en stor snøhaug. På toppen sto det ei kråka og ei måka side om side, kanskje det var brødsmuler fra baker Jørgensen på torvet de fortærte. Innimellom stoppet de opp og så på hverandre. Det så ut som om de slo av en liten prat. Det de prata om ble til ei vise. Samtalen dreide seg om at kråka var svart, og at måka var hvit? Måka tror nok at den er både finere, klokere og nesten feilfri, og på ingen måte egoistisk. Kråka kan derimot føle seg litt underdanig og ikke på langt nær så betydningsfull. Hvis begge ble ribbet blir likheten ganske stor. «Inni er vi like, men det er utenpå»